

Μανωλάδα, Οκτώβρης 2013: Τι 'χες Γιάννη; τι 'χα πάντα!

του Απόστολου Καψάλη

Τελικά, το μεγαλύτερο πρόβλημα για το εργατικό κίνημα της χώρας μας αυτήν την περίοδο δεν είναι ότι δεν αναλαμβάνει αυτόνομες και αυτοτελείς πολιτικές πρωτοβουλίες, με συνέπεια να ετεροκαθορίζεται από τις επιλογές του αντιπάλου, αλλά ότι δεν μπορεί να αξιοποιήσει ούτε τα λάθη και τις προκλητικές ακρότητές του καθεστώτος και των εργοδοτών προκειμένου για την ανασύνταξη των δυνάμεών του.

Παρά τις δολοφονίες δύο νέων ανθρώπων, μια ταξική στο Περιστέρι και μια πολιτική στο Κερατσίνι σε διάστημα λίγων μόλις εβδομάδων, το εργατικό κίνημα βρίσκεται ξανά στην κατάσταση να περιμένει, είτε την κήρυξη μιας νέας πανεργατικής απεργίας-μπαλωθιάς από τις δυνάμεις του εργοδοτικού/ κυβερνητικού συνδικαλισμού, είτε το επόμενο έγκλημα ή ατύχημα του αντιπάλου για να ξεχυθεί στους δρόμους και να εκτονωθεί.

Είναι, λοιπόν, αναμενόμενο ότι η απόπειρα δολοφονίας την περασμένη άνοιξη στην Μανωλάδα από τσιφλικάδες-παραγωγούς φράουλας σε βάρος αλλοδαπών εργατών γης δεν ενεργοποίησε εκείνα τα ταξικά αντανάκλαστικά που θα οδηγούσαν στην βελτίωση, έστω κατ' ελάχιστο, των όρων εργασίας και των συνθηκών διαβίωσης των εργατών. Στα πλαίσια πρόσφατης επί τόπου επίσκεψης μικτού κλιμακίου αγωνιστών με την συμμετοχή συντρόφων από την εφημερίδα «Εργατικός Τύπος» και από τον ιστοτόπο «Barikat.gr» στα τέλη Οκτώβρη καταγράφηκαν οι ίδιες, διαχρονικές πλέον, εικόνες απελπισίας και παρακμής.

Τεράστιες εκτάσεις καλλιέργειας φράουλας, νέες μονάδες μεταποίησης του παραγόμενου προϊόντος, αμέτρητα παραπήγματα διαμονής-στοιβάγματος χιλιάδων μεταναστών εργατών γης, συνθέτουν μια εικόνα ντροπής για εμάς, αλλά αξιοπρέπειας για τους ίδιους τους εργάτες γης. Οι ίδιοι, διατηρώντας την ευπρέπεια και την αλληλεγγύη σε υψηλά επίπεδα, δέχθηκαν με χαμόγελο να μας ξεναγήσουν όχι μόνο στα πεντακάθαρα χτίσματα στα οποία αναπαύονται, αλλά και στον μαγικό κόσμο της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και της ταξικής εγκατάλειψης.

Κατά τα λοιπά, business as usual στην Μανωλάδα! Παρά την συμφωνία όλων των εμπλεκόμενων φορέων, λόγω των συνεπειών της διεθνούς καμπάνιας μποϋκοτάζ της ματωμένης φράουλας και μπροστά στην ανάγκη να μη χαθεί η καλλιεργητική περίοδος που ξεκίνησε δυναμικά πριν από ένα μήνα, το υπουργείο εσωτερικών ορθώνει ιδεολογικούς φραγμούς στην ιδέα της νομιμοποίησης έστω και «μιας τρίχας από τα μαλλιά ενός παράνομου μετανάστη» (sic). Μπροστά σε άλλο ένα τεχνητό αδιέξοδο της αστικής δημοκρατίας, οι δυνάμεις της τοπικής αγοράς ελίσσονται ακάθεκτες στην βάση μιας ανίερης σιωπηρής συμφωνίας.

Το σύστημα δουλεύει ρολόι στην βάση μιας γενικευμένης ανοχής των πάντων σε ένα ιδιότυπο καθεστώς εργασιακής, ασφαλιστικής, φορολογικής και ποινικής παρανομίας. Σε αυτόν τον παράδεισο κέρδους και ανομίας, η σιωπή των συνδικάτων, σε εκείνον μάλιστα τον Νομό με το ακατάρριπτο πανελλαδικό ρεκόρ των τριών (3) εργατικών κέντρων, βοά εκκωφαντικά. Τα κινήματα της αριστεράς προσποιούνται ότι δεν καταλαβαίνουν τί συμβαίνει, άλλοτε επειδή το ζήτημα των μεταναστών είναι αντιδημοσκοπικό, άλλοτε γιατί

είναι, πλέον, αργά για να αποκτήσουν πολιτικές σχέσεις με αυτό το κομμάτι του προλεταριάτου.

Ο πυρηνάρχης της χρυσής αυγής στην περιοχή -όπως συμπτωματικώς φραουλοπαραγωγός- εγκαινίασε προ εβδομάδων τα γραφεία της οργάνωσης στην Βάρδα, ακριβώς απέναντι από το αστυνομικό τμήμα και λίγες εκατοντάδες μέτρα από τα πρώτα τσαρδιά των μεταναστών. Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί της αγοράς εργασίας επιτρέπουν δια της απουσίας τους την συνέχιση μιας δυναμικής εξαγωγικής αγροτικής δραστηριότητας. Η εκκλησία ενοικιάζει σε ιδιώτη το πρώην γηροκομείο, το οποίο η ίδια έκλεισε αιφνιδίως απολύοντας χωρίς αποζημίωση τους εργαζόμενους, μολοντί επρόκειτο για κερδοφόρα επιχείρηση, ώστε να μετατραπεί σε χώρο διαμονής μεταναστών με 4 ευρώ ενοίκιο ημερησίως το κεφάλι.

Ο ακροδεξιός Δένδιας μοιράζει ιδιοχείρως μέσα στο νοσοκομείο, ενώπιον φυσικά της τηλεοπτικής κάμερας, τις άδειες διαμονής των πυροβολημένων μεταναστών της περασμένης άνοιξης δείχνοντας ένα φιλεύσπλαχνο και ανθρωπιστικό προσωπείο. Το τέρας, ξέχασε να δηλώσει ότι η ελληνική νομοθεσία προβλέπει την έκδοση άδειας διαμονής για τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων για εργασιακή εκμετάλλευση και μάλιστα ανεξάρτητα από την επιθυμία του θύματος να συνεργαστεί με τις αρχές για την εξάρθρωση του κυκλώματος.

Ας είναι καλά η αρμόδια εισαγγελέας, που μας γλύτωσε από τον κόπο να συντάξουμε δακρύβρεχτα ψηφίσματα καταγγελίας για την απέλαση των πυροβολημένων εργατών, όπως κάναμε προ ημερών για την περίπτωση του βασανισμένου αιγύπτιου αρτεργάτη στην Σαλαμίνα. Παρεμπιπτόντως, ο φούρνος των νταήδων ρατιστών που τον αλυσόδεσαν για ώρες στο δέντρο και το κακοποίησαν βάνουσα, όχι μόνο είναι ακόμη στην θέση του, αλλά συνεχίζει την οικονομική του δραστηριότητα ανενόχλητος.

Όλα καλά λοιπόν στις Μανωλάδες της Ελλάδας. Απαντήθηκε και το ερώτημα πόσες Μανωλάδες χωράει η χώρα! Όσες επιτρέψουμε!

Για την ελληνική εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία οι εργάτες γης, πάνω από 200.000 σε όλη την χώρα, δεν είναι μισθωτοί εργάτες, αλλά κάτι άλλο. Το ίδιο και οι εργαζόμενοι στα πλαίσια της κοινωφελούς εργασίας, πάνω από 100.000 συνολικά, δεν είναι εργαζόμενοι, αλλά επίσης κάτι άλλο. Αν συνυπολογίσουμε και όλους τους άλλους «κάτι άλλο», τους ψευδο-αυτοαπασχολούμενους, τους «μπλοκάκηδες», τους επιδοτούμενους, τους μετανάστες κυρίως χωρίς χαρτιά, τους επί μακρόν αδήλωτα εργαζόμενους, πώς είναι δυνατόν να συζητάμε για ένα νικηφόρο εργατικό κίνημα με πάνω από ένα εκατομμύριο μισθωτούς εκτός εργατικής νομιμότητας και εκτός συνδικάτων;

Στα των Μανωλάδων ειδικότερα, το αίτημα/ διεκδίκηση: α) για μαζική και άνευ όρων νομιμοποίηση των μόνιμα διαμενόντων ανεπίσημων μεταναστών, β) για παραδειγματική τιμωρία των συνεργών & αποδεκτών των δικτύων εμπορίας ανθρώπων για εργασιακή εκμετάλλευση και γ) για κοινωνικοποίηση των εκτάσεων και των επιχειρήσεών τους για την συνέχιση της οικονομικής δραστηριότητας, τελικά δεν είναι ένα ριζοσπαστικό αίτημα, αλλά ένα κεντρικό διακύβευμα για την ίδια την πολιτική επιβίωση του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα των μνημονίων.

*Αναδημοσίευση από το 2ο φύλλο της εφημερίδας "Εργατικός Τύπος"

Διαβάστε επίσης:

Πόσες Μανωλάδες χωράει η χώρα;

του Barikat